

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7300/2021
25.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиља малолетне АА и малолетне ББ обе из ..., које заступа законска заступница – мајка ВВ, чији је пуномоћник Небојша Ђокић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 287/21 од 20.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 287/21 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П2 313/20 од 30.03.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име издржавања тужиља - малолетне ББ, рођене ...2009. године плаћа месечно износ од 7.000,00 динара, а на име издржавања малолетне АА, рођене ...2007. године плаћа месечно износ од 9.000,00 динара, почев од 20.02.2019. године као дана подношења тужбе па убудуће док за ову обавезу буду постојали законски услови, исплатом на означени рачун законске заступнице тужиља – мајке ВВ. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиље тражиле да се обавезе тужени да на име издржавања малолетне ББ плаћа месечно износ од још 1.000,00 динара, а на име издржавања малолетне АА плаћа месечно износ од још 1.000,00 динара почев од дана подношења тужбе – 20.02.2019. године па убудуће док за ову обавезу буду постојали законски услови, и одлучено да се на овај начин мења одлука садржана у пресуди Основног суда у Крушевцу П2 638/16 од 26.01.2018. године, у ставу првом који се односи на издржавање малолетних тужиља. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 287/21 од 20.07.2021. године одбијене су као неосноване жалбе тужиља и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П2 313/20 од 30.03.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиље су благовремено изјавиле ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 1. и члана 408. ЗПП, у вези са чланом 208. Породичног закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиља није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се, под условима из члана 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП, овај ванредни правни лек може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је правноснажном пресудом Основног суда у Крушевцу П2 638/16 од 26.01.2018. године обавезан да плаћа издржавање тужиљи, малолетној АА (рођена ...2007. године) у износу од 8.000,00 динара и тужиљи, малолетној ББ (рођена ...2009. године) у износу од 6.000,00 динара. У време када је наведена пресуда донета тужиље су биле ученице трећег, односно првог разреда основне школе и за задовољавање њихових потреба месечно је био неопходан износ између 17.000,00 и 18.000,00 динара. У то време мајка тужиља остваривала је зараду у износу од око 30.000,00 динара месечно, а тужени је приходе, о чијој висини није могао да се изјасни, остваривао обављајући привремене и повремене послове. Тужиље су сада ученице седмог, односно петог разреда основне школе и за задовољавање потреба старије ћерке месечно је неопходан износ од 22.000,00 динара, односно 20.000,00 динара за задовољавање потреба млађе ћерке. Мајка тужиља је и сада у радном односу и њена зарада је око 20.000,00 динара. Са тужиљама, као и у време доношења претходне пресуде, живи у изнајмљеном стану за који, поред закупнине, плаћа и све трошкове његовог коришћења. Тужени такође живи у изнајмљеном стану, а приходе и даље остварује повременим радом. Живи у ванбрачној заједници са ванбрачном партнерком која је запослена и чија зарада износи око 35.000,00 динара месечно. Тужени је отац пунолетне ћерке рођене 1999. године која се налази на редовном школовању и којој плаћа издржавање оноколико колико може. Новцем добијеним од ванбрачне партнерке пунолетној ћерци купио је аутомобил.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Судови су, у складу са чланом 164. Породичног закона, утврдили да су се околности на основу којих је донета претходна одлука о издржавању тужиља промениле. Основ за такву одлуку судови правилно налазе у чињеници да су тужиље деца старијег узраста и ученице виших разреда основне школе, тако да су за задовољавање њихових основних животних потреба и подмиривање школских и ваншколских активности неопходна већа новчана средства, тако да је потребно повећати висину издржавања.

Одлуку о повећаном износу издржавања судови су донели правилном применом члана 160. Породичног закона, вођењем рачуна о свим околностима конкретног случаја које су по наведеној законској одредби битне за одлуку о одређивању издржавања.

Због тога, по оцени Врховног касационог суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, нарочито члана 162. став 3. Породичног закона.

Наиме, тужени живи као подстанар и нема сталних прихода, а чињеница да је пунолетној ћерци (новцем добијеним од ванбрачне партнерке) купио аутомобил, сама по себи не указује да је његов животни стандард бољи од услова у којима тужиље живе. Околност да тужени сада живи у ванбрачној заједници и да његова ванбрачна партнерка остварује стални приход, од којег може да доприноси потребама те заједнице, узета је у обзир приликом одлучивања о измењеној висини обавезе туженог, у склопу његових могућности за које је утврђено да се нису погоршале. Наводи ревизије о погрешно утврђеној чињеници да је мајка тужиља власница стана у улици ... број .. у ... су тачни (стан је продат током 2015. године), али та чињеница не утиче на висину обавезе туженог која у одређеном износу, у овом тренутку, одговара његовим могућностима.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**